

"СВОБОДА" (LIBERTY)
 FOUNDED 1893
 Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
 Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
 Edited by Editorial Committee.
 Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 10, 1914, under the Act of March 8, 1879.
 Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1102 of the Act of October 3, 1917, authorized July 24, 1918.
 SUBSCRIPTION RATES: ПЕРІОДИКА: Політичне число три центи.
 One year \$7.00 На рік \$7.00
 Six months \$3.50 На шість місяців \$3.50
 Three months \$2.00 На три місяці \$2.00
 Foreign and Jersey City Rates: В Державі і Заграницю:
 One year \$10.00 На рік \$10.00
 Six months \$5.00 На шість місяців \$5.00
 Three months \$2.75 На три місяці \$2.75
 За оголошення редакції не відповідає.
 Тел. "Свобода" 5-0488. Тел. У. Н. Союз: Montgomery 5-1838.
 Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ПРО НАСЛІДКИ ТРЕТЬОГО АНДРУСОВА
 (Наслідки стаття).

Большевики є такими самими російськими імперіалістами, якими був царський міністр, який був Керенський і який досі сидить за ґратишею, представник ліберальної, шовіністської Росії, Мілюков. І що-угодно, коли в своїм паризькому органі обговорюють російського «Дальшого Востока», іде передовсім про те, щоб нагородити московськими царями чужі землі не тільки в індійській Азії, але щоб держалися купці та передержали в тім стані аж до хвиль, коли большевики впадуть.

Але доки большевики держаться нагорі — то повинні, по думці панів Мілюкових, виконувати заповіт, який на їх плечі вложив історія. По думці російських емігрантів — типу Мілюкова — є важливішим вдержання непершньої вкупі: позистали ще з передовсім великої Росії земель — ніж повелання пануючих на них большевиків.

Але не всі російські емігранти так думають, бо всілякі «буди» спадкоємці «чорної сотні» готові кожній хвилі пожеретувати хочби й цілий «Дальший Восток», котрий і справді так задалеко лежить від московського державного центра — за ціну поставлення під «стенку» Сталіна і цілої його братії.

Ще минулого року, коли почалися були заворушення, бої за Манджурію, тисячі російських емігрантів посунули в ті сторони, щоби при допомозі Японії організувати збройну до боротьби з большевиками. Та їх сподівання якось не хотіли так скоро здійснитися.

В всякому разі треба зазначити, що — як лише японські трети Андрюс мусили вийти з Сибіру, а передовсім за Зелений Клин, мусили скорше чи пізніше прийти.

В дописі з Москви журналіста Фішера, який він помістив в «Тарбух» п. н. «Російсько-я-

пінська війна» знаходимо інші, тересні освідчення польсько-російських відносин. Фішер викидає з становища, що нема мови про напад Японії на Росію, місто без заперечення собі участі Польщі та Румунії. Отжу, мимомолотом Франції до Японії, є дуже непевне чи рішуче, чи вона розпочати нову авантюру воєнну; зрештою, коли б навіть на те рішилися, чи були б сумнівним, чи Польща розлетілася, кожда в індійській Азії, але щоб держалися купці та передержали в тім стані аж до хвиль, коли большевики впадуть.

Але доки большевики держаться нагорі — то повинні, по думці панів Мілюкових, виконувати заповіт, який на їх плечі вложив історія. По думці російських емігрантів — типу Мілюкова — є важливішим вдержання непершньої вкупі: позистали ще з передовсім великої Росії земель — ніж повелання пануючих на них большевиків.

Але не всі російські емігранти так думають, бо всілякі «буди» спадкоємці «чорної сотні» готові кожній хвилі пожеретувати хочби й цілий «Дальший Восток», котрий і справді так задалеко лежить від московського державного центра — за ціну поставлення під «стенку» Сталіна і цілої його братії.

Ще минулого року, коли почалися були заворушення, бої за Манджурію, тисячі російських емігрантів посунули в ті сторони, щоби при допомозі Японії організувати збройну до боротьби з большевиками. Та їх сподівання якось не хотіли так скоро здійснитися.

В всякому разі треба зазначити, що — як лише японські трети Андрюс мусили вийти з Сибіру, а передовсім за Зелений Клин, мусили скорше чи пізніше прийти.

В дописі з Москви журналіста Фішера, який він помістив в «Тарбух» п. н. «Російсько-я-

Протестуємо

АЛЕ З УСПІХОМ. ЗНАЧИТЬ ЗБИРАМО МАТЕРІАЛЬНУ ДОПОМОГУ ДЛЯ ЖЕРТВ КРИВАВИХ ПОДІЙ НА ЛЕМКІВЩИНІ І НА ПОЛІССІ І ІНФОРМУЙМО ПРО ПОЛЬСЬКІ ЗЛОЧИНИ АМЕРИКАНСЬКУ ПРЕСУ.

ПРОТЕСТУЮЧИ ПРОТИ ПОЛЬСЬКИХ ЗВІРСТВ ЗБИРАЙТЕ ЖЕРТВИ НА ДОПОМОГУ НЕЩАСНИМ ЖЕРТВАМ І ЛІСЬКИМ ПОВІТІ І НА ПОЛІССІ ТА ІНФОРМУЙТЕ АМЕРИКАНЦІВ ПРО ПОЛЬСЬКУ ЕКСТЕРМІНАЦІЙНУ ПОЛІТИКУ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ, ДАЮЧИ ІМ У РУКИ МАТЕРІАЛИ ПРО ПОЛЬСЬКІ ВАРВАРСТВА, ЗБІРАНІ В ВИДАННІ ОБ'ЄДНАННЯМ КНИЗИ:
POLISH ATROCITIES IN UKRAINE. ПОМАД 500 СТОРІН. А ЦІНА ВСЬОГО \$1. ЗАМОВЛЕННЯ ШЛІТЬ НА ТАКУ АДРЕСУ:
"ОБ'ЄДНАНЬЕ"
 P. O. Box 1222, Hudson Terminal, NEW YORK, N. Y.

ГРОЗЬБА ЧИ ОБІЦЯНКА?

Витаючи Федерацію Праці стейту Нью Джерзі, головний пресидиент Федерації, Віллем Грін, кинув старим американським партіям поважну погрозу. Він пригадав республіканцям і демократам, що американське організоване робітничтво держалося досі безпартійної політики. Американські юнії не вели спеціально ніякої політики, вдовольнялись завоювати за одну або другу наглядку на кандидата одної або другої партії, відповідно до того, котрого юнії вважали за більше прихильного для організованих робітників.

Прикладом дотеперішньої політики американських робітничких юній було збереження нодержавної Федерації Праці цього року. Один член конвенції пропонував резолюцію, щоби конвенція заявила в справі робітничких кандидатів на уряд президента Рувелта за прихильного робітника, а Гурвера за неприхильного. На цьому й скінчило цюгоризацію діяльність у політичній краї.

Та з слів Гріна видно, що американські робітничкі юнії невдоволені з такою трактування справи. Видно, такі заяви юній підчас виборів не доводять до щди. Похваля кандидата як прихильного робітникам не перешкадає цьому кандидату стати проти робітників після вибору. Дуже можливо, що як він стане президентом, юнії осудили б його за діяльність таксамо, як осудили його противника. Зі слів Гріна виходить, що серед американського робітничтва назриває вже думка про потребу організування спеціальної робітничкої партії на випадок, якщо великі партії будуть даді вести політику проти робітників.

Коли станеться це, що заповідає Грін, американська політика зникає багато. Теперішня політика в Америці закриває боротьбу інтересів, а не декларує її. «Великі» партії пробують не представляти протилежних інтересів, але їх затирати. «Малі» чи «треті» партії пробують не організувати, «інтереси», себто мас з виразно зачеркненими інтересами, але переміняють в групки, в котрих люди таких самих поглядів на будучність взаімно себе подивляють та лають людей інших поглядів. Коли в Америці нарешті повстане справдішній робітничка партія, що буде заступатися не за соціалізм або комунізм, а за інтереси робітників, тоді й «великі» партії будуть мусити здекларувати свою політику. Прийде до політичної боротьби за інтереси, але з той боротьби вийде якась рівновага, отже якийсь лад, між спорядними сторонами.

Витачуючи Федерацію Праці стейту Нью Джерзі, головний пресидиент Федерації, Віллем Грін, кинув старим американським партіям поважну погрозу. Він пригадав республіканцям і демократам, що американське організоване робітничтво держалося досі безпартійної політики. Американські юнії не вели спеціально ніякої політики, вдовольнялись завоювати за одну або другу наглядку на кандидата одної або другої партії, відповідно до того, котрого юнії вважали за більше прихильного для організованих робітників.

Прикладом дотеперішньої політики американських робітничких юній було збереження нодержавної Федерації Праці цього року. Один член конвенції пропонував резолюцію, щоби конвенція заявила в справі робітничких кандидатів на уряд президента Рувелта за прихильного робітника, а Гурвера за неприхильного. На цьому й скінчило цюгоризацію діяльність у політичній краї.

Та з слів Гріна видно, що американські робітничкі юнії невдоволені з такою трактування справи. Видно, такі заяви юній підчас виборів не доводять до щди. Похваля кандидата як прихильного робітникам не перешкадає цьому кандидату стати проти робітників після вибору. Дуже можливо, що як він стане президентом, юнії осудили б його за діяльність таксамо, як осудили його противника. Зі слів Гріна виходить, що серед американського робітничтва назриває вже думка про потребу організування спеціальної робітничкої партії на випадок, якщо великі партії будуть даді вести політику проти робітників.

Таксамо розважено повітують «Просвіту» в Луцьку з 130 філіями. П. Юзефський урядчиком на всіх царських губернаторів і певний того, що коли за «нацифікацію» нікому волос з голови не злетів, то нічого не буде і йому за масове нищення українських просвітих і економічних організацій.

Хруні ідуть йому на руку, а сусідів з сходу також він не боється, бо з ними чейже заклоучила польська верхівка пакт неагресії.

Але бідна мабуть буде з тими Петлюривцями, котрих і досі піддувають надією «інтервенції» проти Советів та держано на той випадок у резерві.

Навіть велике питання, чи готувати братніх обиттях в Москві, по тім третім Андрюсові не будуть мусити і пан «геліоловий отаман» Андрошу Сальський і його воїнок Сальський — забиратися за Варшаву і навіть з цілої Польщі.

Віткою рації виглядає на те, що і паризький, субвенційований Польщею петлюривський орган «Трибуз» перестане виходити. І справді — який станіть він мав би за-

тритім Андрюсові, то прийдемо до ось яких висновків:

Отсей третій Андрюс має дуже велике значення з уваги на моральний удар, який він завдав українським комуністам і певний того, що коли за «нацифікацію» нікому волос з голови не злетів, то нічого не буде і йому за масове нищення українських просвітих і економічних організацій.

Хруні ідуть йому на руку, а сусідів з сходу також він не боється, бо з ними чейже заклоучила польська верхівка пакт неагресії.

Але бідна мабуть буде з тими Петлюривцями, котрих і досі піддувають надією «інтервенції» проти Советів та держано на той випадок у резерві.

Навіть велике питання, чи готувати братніх обиттях в Москві, по тім третім Андрюсові не будуть мусити і пан «геліоловий отаман» Андрошу Сальський і його воїнок Сальський — забиратися за Варшаву і навіть з цілої Польщі.

Віткою рації виглядає на те, що і паризький, субвенційований Польщею петлюривський орган «Трибуз» перестане виходити. І справді — який станіть він мав би за-

тритім Андрюсові, то прийдемо до ось яких висновків:

У ПЛАСТОВОМУ ТАБОРІ.

Сонце заходить. Там, на горі, що грають у волей-бо. В таборі біля «Голаря-Канада» зібрався гурток пластуни. Вчаться стрілецьких та народних пісень.

Пісне, наша чарівна українська пісню! Скільки в тобі поривань, запалу, страждань і радисних хвилин українського народу! Якій безмірній вплив твій на душі сонця-свободи, прагнучої молоді. Ти просто чудес доконуеш там, у сирій буденній закарпатської молоді. Ти однак хіня опору, аргумент, джерело і зміст їхнього ідейного, романтичного патріотизму. Ти на всіх землях українських завсіди була вісткою дозрівання національної свідомості.

Лунай же там на Закарпатті, хай твої стрілецькі пісні...

Синьок Вечірній Школі сині по вечері, вечірній молитва, стягнення національної прапору, і табор замовкає. За мовкою сміхи, сині. Ще шепотом тільки побуєте — дай мій светер — позич на хвильку джампія! Світла в шатрах гаснуть, шепоти устать. Прогоніть звуки вечірної сурми — відібийте по всіх горах і горах навкруги і на знава до табору верніться. Ти наша стійкогово, що тут і пластовий хор. Два пластуни там показується, вказує, що табор очі має і вночі.

А ніжній вітер виграє на покійній травичці колективні пісні... Дивні ці пісні. Іх тільки той може зрозуміти, хто частіше засіяв на лоні рідної природи! Хто раз почує і зрозуміє — не забуде ніколи! Десять годин вечора. Тиша.

Неділя в таборі.

Раненько встали, як звичайно. До раннього приказу по порядку тобасями. Тільки чистота одягу та черевиків сьогодні подвійна. Луць до церкви. Вийшли з табору тришки, прапор зверху, під супровід сині. Ще доверло з табору чути то сурму, то спів.

Церква в селі Голубининому. Зачиняють тіл закарпатської церкви. Перед церквою багато людей. Ще не зачалось. Старші завжди у вишиваних. Між молодих уже плається дрантя мода. Гусакмо пластуни увайшли до церкви. Одні на горі, другі на долину. Зачалась Служба Божя. Мені здавалося, що я дома, в Галичці. Таксамо засіяла ця церква — і старі і малі. Ненавже зрозуміти разом показати Боже слово найбільш душо, терпіння, кривду. Опісля засіяв шаш. Ты стійкогово, що тут і пластовий хор. Два пластуни там показується, вказує, що табор очі має і вночі.

співали «Вірую» та «Апостола». Лице селяні, що зпочатку було яхесь здивована, що до всякого «пам'ятки» з недозволя ставився як до такого, що тільки використовувати і використовувати. Говорять по нашому. співають по божему, навіть «Апостола» такі малі читають. Ага! Це вже наші, це селянські сини виробляють. Коби за батьків не забули — думає собі закарпатський селянин. Правда! Коби не забули за той наряд, з якого вийшли.

Так твориться місток між пластовою молоддю і селянами. Піся цього вони зараз інакше ставляться. І до подвійності толудоді до табору: Піся села там. «Дех наші — треба позирати». Таборіві весельчакі мале поле до полюсу. Зібрався гурток, сині довкола і вже йдуть: національні танці, жарти, пісні. І село з табору тішиться, бавиться разом.

А пісня — як легко вона переідається з серця в серце. Тим більше, як ті серця однакові боються. Та кілька днів чуєте, як іде десь ліном — співає собі «стрілецьку пісню». Навчився в нещадно в таборі.

Там на долині в сирій імлі, затиснулі зуби та йдуть разом. Тішину ліса переідає час від часу тріскіт синіх гіляк під ногами і тихе переікування синіх чрес. Це спосіб проти загублення. Кожний пластуна має лорядкове число. Шо певний час по черзі відчисляють і провідник знає, чи має всіляк право. Ще тронки і вже у всіляк. Лягли одні і підловляють. Другого гурту ще нема. Чекаємо хвилину і вже вони тут. Послали, оглянулись навколо. Яка краса!

Там на долині в сирій імлі, затиснулі зуби та йдуть разом. Тішину ліса переідає час від часу тріскіт синіх гіляк під ногами і тихе переікування синіх чрес. Це спосіб проти загублення. Кожний пластуна має лорядкове число. Шо певний час по черзі відчисляють і провідник знає, чи має всіляк право. Ще тронки і вже у всіляк. Лягли одні і підловляють. Другого гурту ще нема. Чекаємо хвилину і вже вони тут. Послали, оглянулись навколо. Яка краса!

Там на долині в сирій імлі, затиснулі зуби та йдуть разом. Тішину ліса переідає час від часу тріскіт синіх гіляк під ногами і тихе переікування синіх чрес. Це спосіб проти загублення. Кожний пластуна має лорядкове число. Шо певний час по черзі відчисляють і провідник знає, чи має всіляк право. Ще тронки і вже у всіляк. Лягли одні і підловляють. Другого гурту ще нема. Чекаємо хвилину і вже вони тут. Послали, оглянулись навколо. Яка краса!

ни і тільки ще сьогодні можна разом посидіти біля ватри. А ватра, це в пластуни найінтимніша хвилина. Смеркається. Ватра вже зложена в дров у формі пагоди. Всі в нових пластових одностроках. Збірка. Останне стягнення прапору. При молитві «була біля святачю мовчанка, як звичайно. В сумерку вечора губились слова молитви червоного, як сироти. Прапор по мільці стягнуто. Невже це вже кінець табору? Невже так скоро місяць минув? Прапор стягнений, але в нас перед очима він завсіди майтима — він знає завсіди буде провідником в нашій пластовій праці — так думає кожний з нас. Праворуч! — почули ми наказ і пішли до ватри. Колом окружили ватру. Навколо нас бавили сяяти, щд прийшли на ватру. Підпалено ватру. І пластуни пластового гинуть бухучуло погуляти в небо.

Ватра наша чарівна! Ти в нас завжди остання... Ти була нам завжди символом наших молодеческих цінностей поривань... Розсіп свої іскри в нашу серця, хай вони там жевріють вічним огнем любові. Любав не до себе, а до ближніх. Любов до свого народу! Були своїм погуляти високо ген-ген під небо. Хай тільки блекс і твоє тепло любується і ти, що тепер пластунами може бути. Хай вони думкою будуть з нами!

Освітлі ліса навколо, розбу- дотримати кроку більшим, заступити зуби та йдуть разом. Тішину ліса переідає час від часу тріскіт синіх гіляк під ногами і тихе переікування синіх чрес. Це спосіб проти загублення. Кожний пластуна має лорядкове число. Шо певний час по черзі відчисляють і провідник знає, чи має всіляк право. Ще тронки і вже у всіляк. Лягли одні і підловляють. Другого гурту ще нема. Чекаємо хвилину і вже вони тут. Послали, оглянулись навколо. Яка краса!

карпатського орда — Скоба, нашого символу. Як прилетить і звисока погане встанне на своє плем'я, до ватри вже розідається... А ватра як ливно шумить. Чуєте, розумієте його пісню? Це зорідної природи: пластуна, український пластуна, ставий свій характер. Не забудь за мене потоптану! — промовляє молодий пластуна. А потім ідуть пісні, танці, веселі точки і знов пісні без кінця. Кінцях. Все стоїть у позорі. Копроткими словами прощає всіх і закінчає до праці ужгородський пластуна-гімназист — Ганді ми його називали. Накінцях клічемо природі, що нас гостювала, тричі. Скобі! І всім, всім, щодухом з нами, що прагнуть і змагають «до щастя, слави і свободи» — наше грімке тричі! Скобі!

Сильно... Красно... Обережно... Бистро... Шире, від серця.

18. 8. 1932.

І. В. Яцишин-Нитла, ст. п. розв., С. К. І. І.

Ніякий культурний наряд не може обітяться без шкільного Говариста, яке в національній державі став кліткою державно-освітнього апарату, а в індійській — доповнені в забезпечення чи недогачення в освітній роботі... Скільки більше значення для бездержавного українського народу має «Рідна Школа» в старому краї! Пам'ятаймо на це!

Кожній сотні, кожній лоті Намій «Рідна Школа» в дар Це найбільший завдаток. Це на воєну владу. Рідна Школа — наша зброя, Рідна Школа — не шипи мови. В Рідній Школі — ім'я герою. Ще неможе погнать.

Ювілейний рік 50-ліття «Рідної Школи» використаємо для закріплення дотеперішніх досягнень. Даймо їй тверду основу на будуче післотіагті.

І в горі серце тоне — Хоч бувай і громи бить Та буде не вбоє нас грома доть. Не розділять ворогом. Завідай на нашу мову. Бо всім серцем знає в шаш Ювачеюте українці зросити У шкільній «Рідній Школі».

Даймо змогу «Рідній Школі» в Старому Краю наладити широкую поствітну мережу шкільних і ріднощольних національного виховання на українських землях.

Грін, що лав на рідній школі, де впроваджені грині школи. Вернеться, зростає він згодом В мілюючій нас шкільній школі. А навколо його Врідній Школі Можемо те поможити. Що у рідній школі шкільно Полюбати кожен.

"Сира Природа мало Коли є ЛАГІДНА"

КЛИЧ ДИКОГО СВІТУ "Сира Природа" — зображені Палом Брансом, найбільш знаменитим американським мисливцем тварин...

— а сирий тютюн не має місця в сигаретках Він не є наявний в Локкі... найбільш лагідній сигареті, яку колисьбув за курили... "It's toasted" Ота пачка лагідних Локкі

НА ЦИМ МІСЦІ ПО'ЯВИТЬСЯ ОГОЛОШЕННЯ ПРО РІЖНІ МАСИВА І ЦИНИ В КРАМНИЦІ ПІ СТАСЮКА 124 First Avenue, New York City

МІТИНСЬКИЙ ВІДДІЛ В У.Н. СОЮЗІ... ЧОЧЕСТЕР, Н. В. Тон, Ім. Тараса Шевченка... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА...

ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА...

ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА...

ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА...

ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА...

ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА...

ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА...

ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА...

ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА... ПІ СТАСЮКА...

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

INTEREST IN SPORTS AND OUR NEWSPAPER. I have been an ardent reader of the "Svoboda" for the past several years. Never has there been an article that aroused my interest more than your recent sports editorial of Sept. 6 in the English language, which I understand is a new department of your newspaper.

such as Baseball, Football, Boxing, Swimming etc. We say: "Who are they? Look them over!" Here are the Sons of Italy. An Italian order, who supports a baseball league...

TO THE EDITOR OF THE SPORT WHIRL. Dear Sir: In behalf of the sport enthusiasts of Newark and suburbs, allow me to congratulate the "Svoboda" for its kindness and consideration in instituting a sport column which has long been in demand as a stimulant to sport acivities among our American-Ukrainians.

papers. The latter organization, also boasts of a snappy basketball team which last year won a local league championship. In the local High Schools we are represented in the persons of Walter Werschky, who played a splendid tackle on Centrals' varsity and Walter Bakum, one of the best if not the best basketball player in the city who captained South Sides' team last year.

Now a few words to the rest of you, sportmen, likewise sports-women. Since we at last have a sport column, let take Mr. Solo's suggestion seriously and contribute articles and certain of interest to it. I'm certain there are many amongst us who know of American-Ukrainian individual athletes of teams that participate in the various branches of athletics, both professional and scholastic, why not write in and tell us about them? So doing we inspire them to further victories and encourage many would-be athletes to try their ability.

ЖИТТЄ ВІБЕ В НЬО ЙОРКУ, В НЕДІЛЮ, ДНЯ 18-ГО ВЕРЕСНЯ (SEPT.) 1932. годині 3-тій пополуноці, В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ, 217-19 EAST 6th STREET, NEW YORK, N. Y. Присмою усіх жінок з Нью Йорку і околиць взяти участь Членкини С. У. А. і усіх відвідал в цій околиці просьмо невідомої прибути.

КАРПАТСЬКИЙ РОСТИННИЙ ЧАЙ. Уживайте і ждайте скрізь тільки КАРПАТСЬКИЙ РОСТИННИЙ ЧАЙ, найліпше лічне средство на всім різноманітним захворюванням. КАРПАТСЬКИЙ ЧАЙ, закладається з листя, цикути і коріння рослин, впливає шлюшо і кишок. Має дію медичні прикмети, що сприяють дуже лагідне процищення шлунка і кишок. КАРПАТСЬКИЙ РОСТИННИЙ ЧАЙ є добрий для слабких і здорових; слабі неохай уживають; зчоби скороздоровити, а здорові, неохай зчоби не хворувати. Ціна одної пачки 50 центів, 3 за \$1.25, 6 за \$2.50. Маємо на складі всілякі лічичні зільця, травни і коріння з цілого світу. Складуть самі або замовляють посилайте враз з грошми до: UKRAINIAN BAZAAR, 170 E. 4th STREET, NEW YORK, N. Y.

